

РЕШЕНИЕ

№ 1669

гр. София, 16.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 16.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **10588** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба, подадена от [фирма], представлявано от юрисконсулт К. Н., срещу Решение № Ж – 625 / 30. 09. 2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което КЕВР е дала на [фирма] задължителни указания в 14 – дневен срок да извърши необходимите технически мероприятия и да измести средството за търговско измерване (СТИ) в електромерно табло, монтирано до или на границата на посочения в решението имот на Д. А..

В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност на оспорения административен акт поради липса на компетентност, съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Поддържа се, че дружеството няма задължение няма задължение да измести електромерното табло до или на границата на имота, тъй като същият е присъединен към електроразпределителната мрежа и съответно за пръв път е поставено електромерно табло и СТИ преди влизане в сила на действащия към момента чл.120, ал.1 от Закона за енергетиката (ЗЕ), когато не е имало такова изискване. Счита, че нормата на чл.120, ал.1 от ЗЕ има действие заанапред, а след като няма изрична разпоредба, която да придава обратна сила на тази разпоредба, законодателят не е имал за цел да преуреди заварените положения по вече присъединени обекти към електроразпределителната мрежа, поради което за дружеството не е възникнало

задължение да измести всички съществуващи електромерни табла до или на границата на имотите на клиентите. Претендира се отмяна на оспореното решение и присъждане на разноски. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрк. Н., който оподдържа жалбата и моли тя да бъде уважена.

Ответникът – Комисията за енергийно и водно регулиране чрез юрк. М., оспорва жалбата, като я счита за неоснователна и моли тя да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна Д. Й. А. се явява лично в съдебното заседание и изразява становище, че жалбата е неоснователна, като моли тя да бъде отхвърлена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

В Комисията за енергийно и водно регулиране е постъпила жалба с вх. № Е-11Д-00-16/25.06.2020г., подадена от Д. Й. А., срещу [фирма], свързана със СТИ – електромер за обект, находящ се в [населено място], [община]. С жалбата се иска монтирания във вътрешността на къщата електромер за обект с кл. № [ЕГН], ИТН 3164193 да бъде изместен, като се възразява срещу заплащането на такса за преместването.

Жалбата е изпратена за проверка и становище до [фирма]. В отговор дружеството е посочило, че не е нарушило лицензионните си права и задължения и че съгласно чл.67, ал.3 от ЗЕ има право да ползва безвъзмедно части от имота на жалбородателя в частта (стената), на която е монтирано СТИ. Твърди, че СТИ е монтирано в съответствие с изискванията на чл.120, ал.1 от ЗЕ и тъй като не е необходимо изграждане на нови електрически съоръжения, клиентът следва да заплати само преките разходи по изместване по ценообразис на дружеството.

За резултатите от извършената проверка е изготвен доклад вх. № Е-Дк-762 от 21.09.2020г., който е разгледан на заседание на КЕВР на 30.09.2020г. Въз основа на него КЕВР е приела, че жалбата на Д. А. е основателна и с процесното Решение № Ж – 625 е дала на [фирма] задължителни указания в 14-дневен срок да извърши необходимите технически мероприятия и да измести средството за търговско измерване в електромерно табло, монтирано до или на границата на имота на Д. А..

Мотивите на КЕВР за издаване на задължителните указания са, че съществуващото местоположение на СТИ не отговаря на изискването на чл.120, ал.1 от ЗЕ, според който СТИ следва да е монтирано до или на границата на имота на клиента в електромерно табло, а в случая то се намира във вътрешността на къщата му.

Решението е изпратено до дружеството с писмо изх. № Е-11Д-00-16/02.10.2019 г., същото е връчено на дружествата на 05.10.2020 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата на [фирма] е допустима, тъй като е подадена в срок, от лице, за което актът създава задължения и следователно с правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА .

Съгласно чл. 22, ал.1 от ЗЕ Комисията разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, добивни предприятия, оператори на съоръжения за съхранение на природен газ и оператори на съоръжения за втечен природен газ, свързани с изпълнението на задълженията им по

този закон. С оглед цитираната разпоредба Комисията се явява компетентна да разгледа и да се произнесе по подадената до нея жалба. Решението е взето от компетентен колегиален орган по предвидения за това ред - на закрито заседание на КЕВР в състав „Енергетика“ с единодушие - шест гласа „за“, от които три са на членове на Комисията със стаж в енергетиката.

С оспореното решение КЕВР е задължила електроразпределителното дружество да извърши в 14-дневен срок необходимите технически мероприятия и да измести средството за търговско измерване в електромерно табло, монтирано до или на границата на имота на Д. А..

Съгласно чл.120, ал.1 от ЗЕ електрическата енергия, доставена на крайни клиенти, се измерва със средства за търговско измерване - собственост на оператора на електропреносната мрежа или на оператора на съответната електроразпределителна мрежа, разположени до или на границата на имота на клиента.

По делото е безспорно, че в случая СТИ е разположено на стена от вътрешната страна на къщата на г-н Д. А.. Видно от кореспонденцията между г-н А. и [фирма] обаче, както и от становището на дружеството по жалбата до КЕВР, то не е отказало да извърши преместване на СТИ, а е посочило, че за това следва да бъде заплатена такса. С това е свързано и основното оплакване на г-н А. до КЕВР – възражението му е срещу изискваната от оператора на електроразпределителната мрежа такса. По този въпрос обаче КЕВР не е взела становище и не е формирала изводи в решението. Комисията е дала задължителни указания дружеството да извърши необходимите технически мероприятия и да измести СТИ, но липсва отговор на основния спорен въпрос - дали за преместването, което КЕВР приема за дължимо на основание чл.120, ал.1 от ЗЕ, дружеството има право да изисква заплащане на такса. Този въпрос е съществен, тъй като, на първо място, касае основателността на жалбата до КЕВР. Ако дружеството има право да изисква такса за преместването, жалбата до КЕВР би била неоснователна, тъй като в такъв случай операторът на мрежата не е действал незаконосъобразно и изискването за плащане на такса като условие за преместването не би било в нарушение на нормативните разпоредби.

На следващо място, становището на КЕВР по този въпрос е определящо за изпълнението на дадените задължителни указания. В случай, че КЕВР признава правото на електроразпределителното дружество да иска заплащане на такса за преместване, то изпълнението на даденото предписание за преместване на СТИ в определения срок ще бъде поставено от зависимост от плащането на таксата съобразно тарифата на дружеството. Без да има яснота по този въпрос, не може да се изисква от жалбоподателя изпълнение на дадените задължителни предписания, тъй като гражданите и организациите трябва да са наясно относно изискваното и дължимо от тях поведение. В тази връзка административният орган следва ясно и категорично да се произнесе има ли съобразно нормативната уредба задължение за оператора на електроразпределителната мрежа да извърши преместването на СТИ за своя сметка.

На последно място, този въпрос е съществен и доколкото за заинтересованата страна няма яснота дали с процесното Решение действително е постигнат целения от нея резултат, а именно – преместване на СТИ от и за сметка на електроразпределителното дружество.

Предвид изложеното съдът намира, че решението на КЕВР е издадено при непълнота и неяснота на мотивите, което препятства съдебната проверка относно неговата материална законосъобразност, а засяга и изпълняемостта на акта, поради което

оспореният акт следва да бъде отменен и преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне съобразно дадените указания в настоящото решение.

Предвид изхода на спора следва да бъде уважено искането на жалбоподателя за присъждане на сторените по делото разноски, като се отчете направеното от процесуалния представител на ответника възражение за прекомерност на претендираното юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд София –град, III отделение, 51-ви състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № Ж – 625 / 30. 09. 2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ВРЪЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне съобразно дадените указания .

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на [фирма] 150 лева разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: